

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. února 2022 v trestní věci obžalované Z.V., narozené XXXXX ve XXXXX, v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Kancírové a soudců Mgr. Ing. Máriy Petrovkové a JUDr. Miroslava Nováka, odvolání obžalované proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 5. ledna 2022, č. j. 5 T 128/2021-242, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu.

Za splnění podmínek § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu se nově rozhoduje tak, že podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku se upouští od potrestání obžalované.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku a za to jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1,5 roku. Obžalované byla uložena povinnost nahradit poškozené společnosti XXXXX škodu ve výši 20 773 Kč.

Obžalovaná podala proti rozsudku odvolání.

Odvolání bylo podáno oprávněnou osobou a v zákonem stanovené lhůtě.

Obhájce obžalované písemně odvolání odůvodnil. Obhájce uvedl v podstatě to, že soud prvního stupně rozhodl nepředvídatelným způsobem, protože v jiných podobných případech bylo rozhodnuto zprošťujícím výrokem. Je kladeno za vinu v podstatě poškozené společnosti to, že sama řádně neproověřila schopnosti obžalované vzít si zápůjčku. Nebyl prokázán počáteční úmysl obžalované podvádět. Také nebyl prokázán počáteční úmysl, aby se zbavovala svých závazků, naopak až došlo k určitým problémům, tak se radila s advokátní kanceláří o svých potížích, bylo jí doporučeno podat insolvenční návrh. Oddlužení je v podstatě pro věřitele výhodná varianta uspokojení jejich pohledávek. V žádném případě do situace nechtěla vtahovat O.S., jedná se o skutečného kamaráda, který chtěl pomoci obžalované. Zejména poškozená společnost měla provést kontrolu v nebankovním sektoru. Dá se také uvést, že poškozená společnost se dopustila lichvy, protože její úrok byl nepřiměřeně vysoký. Nejsou podklady pro náhradu škody, protože je v rámci insolvenčního řízení plněno. Bylo také zdůrazněno, že v dané věci nemělo být vše vyřizováno prostřednictvím trestní odpovědnosti, ale jiným způsobem. Bylo poukazováno na různá rozhodnutí soudu vyšších stupňů, ke kterým by měl Krajský soud v Brně přihlídnout. Bylo zdůrazněno, že odsouzení obžalované bude mít za následek rozhodnutí insolvenčního soudu o zrušení schváleného oddlužení a pak také bude mít za následek ztrátu zaměstnání, protože nebude splněna podmínka bezúhonnosti. Obžalovaná tak zůstane bez peněz a budou tak vznikat další potíže. U veřejného zasedání byly předloženy listiny, a to plnění ve prospěch společnosti poškozené jak to vyplývá z insolvenčního řízení a také byla předložena listina, ze které je patrné, že O.S. zaplatil 20 773 Kč na účet v rámci insolvenčního řízení. V rámci svého vystoupení u veřejného zasedání uvedla obžalovaná, že svého jednání lituje, že se cítí být vinna.

Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadený rozsudek v intencích podaného odvolání a také způsob řízení před soudem prvního stupně.

Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem, nedošlo k procesním vadám, soud prováděl důkazy způsobem, který stanoví zákon, proto je tedy mohl použít v rámci úvah o vině a trestu. Ustanovení trestního řádu, která mají zabezpečit řádné objasnění věci, byla dodržena, jakož i právo obžalované na obhajobu. Soud prvního stupně měl dostatek důkazů k tomu, aby mohl bez důvodných pochybností ve věci rozhodnout.

Odvolání směřuje hlavně proti hodnocení důkazů soudem prvního stupně, pokud však v něm nejsou logické rozpory, nelze do něj odvolacím soudem zasahovat. V daném případě zjištěny nebyly.

Je zřejmé, z toho co uvedl obhájce u veřejného zasedání, že podle něj není možné hodnotit odvolání obžalované jako trestný čin a obžalovaná by měla být obžaloby zproštěna. Případně bylo poukázáno na to, že obžalovaná svého jednání lituje, cítí se být vinnou, projevila účinnou snahu po nápravě, zejména tím, že zajistila to, aby uvedené společnosti byla zaplacená škoda, a to ze strany O.S. na účet v rámci insolvenčního řízení. Také bylo navrženo ze strany obhájce podmíněné zastavení trestního stíhání. Lze poukázat také na to, že státní zástupkyně v dané věci u veřejného zasedání projevila vstřícný přístup směrem k obžalované a s ohledem na to, že dosud byla bezúhonná, má potíže v rodině a případně by mohla přijít o zaměstnání, bylo soudu navrženo zvážit využití institutu upuštění od potrestání, a to s ohledem na také přístup obžalované k věci, který prezentovala u veřejného zasedání před odvolacím soudem.

Krajský soud v Brně nedospěl k závěru, že by v dané věci byly dány podmínky pro to, aby došlo ke zproštění obžaloby obžalované, a to zejména s ohledem na hodnocení důkazů soudem prvního stupně, zejména s ohledem na to, co je uvedeno v osmém odstavci odůvodnění napadeného rozsudku. Je zřejmé, že obžalovaná měla potíže s penězi. Měla větší dluhy a měla více půjček, je naprosto zřetelné, že si musela být vědoma toho, přinejmenším v nepřímém úmyslu, že uzavřením

smlouvy s poškozenou společností nebude mít peníze na to, aby dostála podmínkám této smlouvy. To je v podstatě to nejdůležitější a nelze v tomto konkrétním případě snižovat celou situaci tím, že to byla poškozená společnost, která poskytla peníze a že to byla poškozená společnost, která měla více dbát na to, aby si prověřila možnosti a schopnosti obžalované. Obžalovaná, také s ohledem na její postavení v zaměstnání, si byla plně vědoma toho, k čemu přistupuje, pokud si dovoluje ve své situaci brát půjčku.

Jestliže soud prvního stupně zvolil právní kvalifikaci, jak ji uvedl ve výroku rozsudku, nelze mu v tomto směru cokoli vytknout.

V dané věci podle odvolacího soudu nelze dospět k závěru o podmíněném zastavení trestního stíhání, protože natolik nejsou splněny zákonné podmínky pro tento postup. Natolik zřetelně přece jenom doznání obviněné z jejího postoje nevyplývá. Je zřejmé, že obžalovaná je dosud netrestaná, žije řádným způsobem života jak mimo práci, tak je také zaměstnána v solidním zaměstnání. V daném případě dospěl odvolací soud k závěru, že jsou splněny podmínky ustanovení § 46 trestního zákoníku o upuštění od potrestání. Je zcela zřetelné, že obžalovaná spáchání přečinu lituje, projevuje účinnou snahu po nápravě tím, že si uvědomuje, že neměla jednat tak, jak jednala, zajistila zaplacení dlužné částky jinou osobou, povaha a závažnost přečinu a dosavadní řádný způsob života jsou takové, že lze důvodně očekávat, že projednání věci postačí k nápravě obžalované a k ochraně společnosti.

S ohledem na shora uvedené soud upustil od potrestání obžalované. Pokud takto soud rozhodl, právní mocí rozsudku, kterým došlo k upuštění od potrestání, se na obžalovanou hledí, jako by nebyla odsouzena.

Jinak zůstává napadený rozsudek nedotčen. To se týká výroku o náhradě škody.

Pokud tedy poškozená společnost dospěje k závěru, že jí byly peníze vyplaceny, jistě vše také posoudí insolvenční správce, dá se předpokládat, že bude poškozená uspokojena a nebude po ní již v této věci cokoli vyžadováno. Podklady pro neexistenci výroku o náhradě škody nebyly takového charakteru, aby byl tento výrok odvolacím soudem zrušen.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10 000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 17. února 2022

JUDr. Dana Kancírová v.r.
předsedkyně senátu